

Auditori de Girona

Música Antiga de Girona

**Girona
Cultura
Tardor
2016**

FUNDACIÓ AUDITORI
PALAU DE CONGRESSOS
GIRONA

Club
GIRONA CULTURA

Dissabte 8 d'octubre. 21h

Sala de Cambra

Música Antiga de Girona

Jaume Balíus i Vila

Barcelona 1750-Còrdova 1822

Mestre de capella de Girona: febrer 1781 – juny 1785

Tiples (Soprano) cor I:

Elia Casanova

Míriam Garriga

Alto (contratenor) cor I:

Hugo Bolívar

Tenor cor I: **Aniol Botines**

Baix cor I: **Pau Bordas**

Tiple cor II: **Elara Pi**

Alto cor II: **Anya Bobrik**

Tenor cor II:

Hannibal Climent

Baix cor II: **Ernest Pons**

Concertino, **Elisabet Bataller**

Violí I, **Cecilia Clares**

Violí I, **Borja Mascaró**

Violí II, **Roger Junyent**

Violí II, **Meritxell Genís**

Violí II, **Albert Bosch**

Oboè I, **Daniel Ramírez**

Oboè II, **Guillermo Beltran**

Trompa I, **Pepe Reche**

Trompa II, **Jairo Gimeno**

Violoncel, **Dani Reginós**

Violone, **Oriol Casadevall**

Clavecí, **Jordi Reguant**

Direcció: **Josep Vila i Casañas**

Transcripcions: **Oratori, Guillermo Beltran;**

Goigs, Albert Bosch

Revisió mètrica: **Maria Luisa Ordóñez**

Comentaris i coordinació general: **Jaume Pinyol**

La grafia dels textos procura ser fidel a la de l'original conservat a l'arxiu capitular, excepte quan en dificulta la comprensió. Aquest original no conté els noms dels personatges, noms que s'han deduït seguint el context de la narració.

Programa:

· **Oratorio a Sto. Tomás, 1783.**

· **Goigs al Gloriós St. Narcís**

Jaume Balíus i Vila va néixer a Barcelona el 1750, al barri de la Ribera. Va ser escolà de Montserrat i va fer diverses oposicions per tal d'obtenir una plaça de mestre de capella. Aconseguida la de Girona el 1781, va restar-hi fins al 1785, any en què va obtenir la plaça a Còrdova, on va restar fins a la seva mort. L'arxiu capitular de Girona conserva 21 obres de les més de 700 que va compondre. El seu prestigi va ser molt gran a Andalusia i perdura encara avui a Còrdova.

Josep Vila i Casañas és un dels directors de cor més prestigiosos de Catalunya i l'Estat Espanyol. S'ha especialitzat en el repertori vocal a cappella i la literatura coral-orquestral de tots els temps. Ha estat director titular de l'Orfeó Català, del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, del Cor de la RTVE i del Cor Lieder Càmera, entre altres. Ha col-laborat amb el Coro Nacional de España, l'Orfeón Donostiarra, el Cor de l'Acadèmia F. Liszt de Budapest, el Coro Simón Bolívar de Veneçuela, l'Orquestra de RTVE, l'OBC i altres. Des del 2005 és professor a l'ESMUC.

Elia Casanova és Titulada Superior de Cant pel Conservatori de Música de València sota la tutela de C. Rico. Especialitzada en música antiga, ha estat becada per l'I. Valenciat de la Música, a Birmingham amb el tenor A. King. Guardonada amb diversos premis, entre els quals destaca el Premi Especial del Concurs de Música Antiga de Gijón. Treballa com a solista en ensembles com la Capella de Ministrers, Armonia degli Affetti, Harmonia del Parnàs, Quinta Essència, Selvaggia Armonia, etc. El 2014 va crear l'ensemble La Tendresa, amb el qual ha actuat a Peníscola, Museu del Prado, Auditori de Torrent, Auditori de Vila-Real, Cicle de música valenciana Vicent Garcés de Faura i a San Lorenzo de El Escorial. Ha enregistrat cinc discs amb Brilliant Classics i amb La mà de Guido. Ha participat en els festivals de música antiga dels Pirineus, Peníscola i en el Festival Clàssics en Verano de Madrid.

Míriam Garriga, soprano. Estudià cant amb J. Artisz i Dolors Aldea a l'Escola d'Òpera de Barcelona. Finalitzà els estudis de cant amb Enriqueta Tarrés al Conservatori del Liceu. Amplia els seus estudis amb Margarida Natividade i Margarida Lladó. En el seu repertori com a solista ha interpretat el *Requiem* de Fauré, *Requiem* de Mozart, *Te Deum* de Charpentier, *Missa de la Coronació* de Mozart, *Glòria i Magnificat* de Vivaldi, *Les noces de Figaro* i el *Llibre Vermell* de Montserrat, entre altres. Des de l'any 2007 és membre del Cor de Cambra del Palau de la Música.

Hugo Bolívar contratenor aragonès. Ha estudiat cant històric amb M. Almajano a l'ESMUC i ha rebut classes de C. Mena, V. Torres i F. Schofrin. Ha estat seleccionat com a solista per L'Académie baroque d'Ambronay. Canta en diversos cors de renom de tot el país. Ha actuat a Barcelona, Brusel·les, Oporto, Reims, Vichy, Madrid, Bremen, etc. També ha actuat per a la Ràdio austriaca amb un oratori barroc i en diverses obres del barroc català, com ara les del compositor Mir i Llussà. Ha cantat al Teatro Real de Madrid amb l'*Orfeo* de Monteverdi. Properament actuarà a Cadis, París i Barcelona.

Aniol Botines, tenor. Nascut a Barcelona, estudia cant amb M. Pueyo i M. Cabero, i després amb À. Civit, M. Pinkas i J. Domènech. Va finalitzar els estudis superiors d'oboè al Conservatori Municipal de Barcelona i d'Història a la UB. Fou becat per l'Académie International de Villecroze, per aprofundir en el Lied alemany amb els professors D. Baldwin i L. Nubar. Com a tenor solista s'ha especialitzat en el camp de l'oratori, actua habitualment en cicles de concerts i ha realitzat diversos enregistraments. Actualment, és membre del Cor de Cambra del Palau de la Música, activitat que compagina amb la gerència del Cor Francesc Valls de la Catedral de Barcelona.

Pau Bordas, baix. Nascut a Barcelona, on estudia cant, piano, música de cambra, i percussió, continuant més tard a Londres on obté diversos diplomes. Com a solista ha participat en la interpretació d'obres de Monteverdi, Purcell, Händel, Mozart, Rossini, Monteverdi, J. S. Bach, Haydn, Beethoven, Mendelssohn, Brahms, etc. i ha cantat amb moltes orquestres del país, d'Holanda i d'Itàlia.

Us recomanem:

14 d'octubre. 21h

Sala Montsalvatge

16 d'octubre. 19h

Sala de Cambra

Rufus Wainwright

Nathalie Stutzmann

Servei de bar

Des d'una hora abans i fins una hora després del concert

PATRONS

COL·LABORADORS PRINCIPALS

MECENES

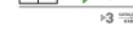

MITJANS COL·LABORADORS

---

www.auditorigirona.org
Tel: 872 08 07 09

Segueix l'Auditori
de Girona a:

Venda anticipada d'entrades:
www.auditorigirona.org
www.girona.cat\entrades

Taquilles:
Auditori de Girona
i Teatre Municipal

apropa
cultura una porta
a la inclusió

Música Antiga de Girona

Oratorio a Sto. Tomás 1783.

El present oratori és una gran obra destinada a lloar la figura del dominic St. Tomàs d'Aquino (1225-1274), un referent en la filosofia i en la teologia catòlica, obra encarregada pels dominics de Girona i que va ser presentada el 1783 segurament a l'església del seu convent. Desconeixem qui va ser l'autor del text, però mostra ser molt erudit.

L'obra situa l'acció a l'inici de l'exode d'Egipte del poble d'Israel al s. XIII a C, en el moment en què Moisès decideix unificar el culte particular de les 12 tribus d'Israel per formar-ne un de sol amb un sol tabernacle amb l'Ara de l'Aliança i un únic Gran Sacerdot, el seu germà Aaron. Els perjudicats per aquesta decisió, dirigits per Corè, s'hi oposen i decideixen que mitjançant un sacrifici ritual sigui Déu mateix qui triï qui ha de ser el Gran Sacerdot. En el moment de fer-ho, un llamp mata Corè i els seus aliats i la terra se's engoleix. El llibretista situa —al costat d'aquesta acció principal i a partir del núm. 16— algunes referències a St.

Tomàs presentat com el nou Aaron que entre les seves moltes virtuts ha permès que l'Església vinci amb els seus arguments els seus enemics; enemics que no són citats però cal pensar en els protestants i en les lluites de la Contrareforma i potser també en els il·lustrats que hi havia a Girona en aquell moment. El núm. 19 mostra l'exaltació de la figura del sant i la dels frares dominics.

L'estil musical de Balíus és plenament clàssic, malgrat que encara utilitzi recitals d'estil barroc. La presència de notables fragments del bel canto italià en aquest oratori hauria de sorprendre —i força— als gironins de l'època. La seva fama va ser molt gran i ho és encara a Còrdova, a on va anar després d'acomiar-se de Girona. Allí és tan considerat com desconegut entre nosaltres. L'elecció d'aquest argument amb dos grups que interpreten la realitat diversament pot ser una al·lusió a les discussions de l'època entre partidaris i adversaris de la Il·lustració arribada de França? No ho sabem.

Personatges

Tiple: **Aaron**

Alto: **Datan**

Tenor: **Moisès**

Bajo: **Corè**

Nos 1 i 2: Aaron mostra el tabernacle just, enllestit a l'inici de la travessa del desert, mentre que el seu germà Moisès crea el càrrec de Gran Sacerdot i proposa a Aaron per exercir-lo.

1.- Solistes i cor

Aaron, tiple

El tabernáculo
y sacrificio
honrar propicio
quiere el Señor

Datan i Moisès, alto i tenor

-Carácter célico
sabio y magnífico
tan honorífico
cargo le dio
-Candor angélico
pecho pacífico
zelo mirífico
de solo Dios

Tutti

-Que sea oráculo
i el sacro oficio
bajo su auspicio
ejerza Aaron

2-Recitat

Moisès, tenor

Veys aquí, mis Hebreos concluido
lo que el Señor tenía prevenido.
Él mismo quiere honrar

con su presencia
al centro de piedad
i de clemencia
un santuario en fin
que se establezca
un sacrificador,
el que parezca
más digno de ese
empleo soberano.
Yo, si el darle estuviese
en nuestra mano
aspirar a ese honor
podido hubiera.
Pero ese dia zeloso,
que se esmera
en premiar la virtud,
a Aaron anuncia
i su voto por él
claro pronuncia.

Aaron acepta el càrrec de summe sacerdot

3- Aria

Aaron, tiple

Del cargo ilustre
a que me llama el cielo
el peso admito
i juro el mayor zelo.
Haga pues que la hebrea
noble gente
se mantenga obediente
a su suprema ley
que ella abomine
todo culto estrangero
y la domine solo
el Dios de Abraham
que su clemencia
propicia cuentre siempre su asistencia
i por tanto amor en sacrificio
debo entregarme

todo a su servicio.

Instrumental (rondó)

Si tener puedo osadia
de servir a un Dios amante
a ese amor sin semejante
a ese honor que me confía
¿podré negarme un instante?
I si su soberanía
con mi bageza porfia
en que le servía constante
no hacerlo ruindad seria

Moisés confirma l'elecció d'Aaron i la seva unció com a Gran Sacerdot.

4. Recitat

Moisès, tenor

I pues que el Señor
tanto se gloria
en proteger al pueblo
que ha formado,
i a ti, Aaron,
te tiene destinado
por su gran sacerdote,
en este día,
en que todo ya queda prevenido,
serás con el olivo sacro ungido.*Moisés es congratula pel nomenament d'Aaron*

5. Aria

Moisès, tenor

Con ayre victorioso
llevarás en tu frente
el Nombre omnipotente
que está en tu corazón.
¡Que cúmulo precioso
de palmas i victorias
de trofeos i glorias
ostenta ese blazon!

El poble se n'alegra del nomenament d'Aaron.

6- Cor

Viva viva Aaron,
viva dichoso y el cielo
Nos favorezca
en los votos que él ofrezca
por la casa de Jacob

Coplas: Datan i Moisès, alto i tenor

1- Unánime da su voto
Israel agradecido
al que Dios tiene escogido
por su sacrificador.
2 - Por el don de profecía
Por su familia i nobleza
Su santidad su pureza
Sea nuestro mediador

Exposició del drama: Corè amb tres aliats es revolten contra els plans de Moisès i Aaron.

7- Recitat

Corè, bajo
Lo he resuelto;
no mas oir
no quiero discurso
tan molesto,
i tan severo.

Datan, alto
Oh modera una vez
ese violento
corazón turbolento

Corè, bajo
¿Como? ¿I será sufrible
que Moysés
con pretexto tan plausible
de la gloria de Dios,
su propia gloria
en que con tanto afán
con tan notoria
dé medida ambición?
Cuando el tirano,
porque lo quiere así,
nombra a su hermano
Gran Sacrificador.

Datan, alto
Dios le ha elegido

Corè, bajo
Si el Señor ha querido
preferir a Levi,
mas poderoso
i antiguo era Coré,
que ese ambicioso;
si las Tribus antiguas considera,
la de Ruben debiera
entrar en este empleo;
i de contado
Datán, Phala, Datan
es consagrado. Por fin.

Datan, alto
Coré detente,
no provoques
de un Dios omnipotente
el rayo vengador;
si te persuada
el respeto de Aaron
la fe jurada el caudillo

Corè, bajo
¿Qué fe? ¡ni que respeto?
no vivo yo sugeto
de un tal usurpador
al necio antojo;
tema antes mi furor;
tema mi enojo;
tema su destrucción;
pues ya vecina
tiene por maña o fuerza
su ruina.

Pausa bucólica.

8. Aria

Corè, bajo
Tal vez el cierzo oprimido
i en negra cueva encerrado
con su furioso bramido
con su impulso arrebatado
deja al pastor aturdido,
fugitivo a su ganado
i hasta los mismos peñascos
sacude i hace temblar.
Si a los esfuerzos postreros
sale en fin de la montaña
arrolla bosques enteros
i talando la campaña,
vuela al mar,
donde su saña
navíos i marineros
hace hundir y naufragar

Datan, aliat de Corè, l'adverteix dels perills de la revolta, i filosofa sobre la condició humana: els dominics són experts en ciències humanes.

9. Recitat

Datan, alto
Medita antes de obrar.
Cielos ¿que es eso?
un trágico suceso
me anuncia el corazón.
¡Qué desvarío!
¡Que susto!
¡Que inquietud
de un hombre pío
no causa una pasión!
Todo es tormento
para un alma malvada,
hasta el contento
que la virtud al justo
le asegura
i su mayor tortura
es del honesto
bien la viva idea

que en su propia conciencia
el mal le afea.

Continuació de les consideracions sobre la naturalesa humana.

10. Aria

Datan, alto
Necia es el alma i se abisma
Si está en la culpa afianzada
podrá ser afortunada,
mas nunca tendrá quietud.
En la suerte más serena
de si mismo el vicio espera
como es premio de si mismo
aunque infausta la virtud

Datan explica la seva oposició als plans de Moisès i esmenta la preparació d'una revolta.

11. Recitat a 3 tiple, Alto, Tenor

Datan, alto
¿Mas qué? ¡Moyses a mi!
O Dios, qué pena
qué sobresalto i turbación
¡me llena de horror con su presencia!
No es posible callarle yo
delito tan horrible, Señor.

Moisès, tenor

Como suspenso en este dia,
en que Israel ostenta su alegría
en que el Señor derrama su clemencia
con tan clara asistencia.

Datan, alto
-él nada sabe

Aaron, tiple
-Moyses, ¡corre!

Moisès, tenor
-¿que ha sido?

Aaron, tiple
entre los pavellones,
que he oido de
descompuestas voces
se oye a vulto
un confuso tumulto.

Moisès, tenor
No temas, no, Aaron
esos rumores
atajará el Señor,
i a sus autores.
Sabes que el mismo Cielo
manda i quiere seas
su sacerdote,
i el que fuere tan audaz,
que se oponga a lo mandado,
sabrá como se venga
un Dios ayrado.

Moisès i Aaron desafien els revoltats i els acusen de ser desagraïts als favors divins. Tots dos a duo inauguren el nou altar del sacrifici.

12. Duo**Aaron, tiple**

Yo por mi nada recelo
mas que Dios sea atendido
eso si me hace temblar

Moisès, tenor

Generoso i digno zelo
Mas el pueblo fementido
Su merecido hallará

Aaron, tiple

Desconocido, imprudente
¿cuándo serás inocente,
cuándo fiel i agradecido?
pues eres tan distinguido
sobre todos los demás.

Duo: Aaron i Moisès, tiple i tenor

Gran Dios recibe propicio
este primer sacrificio,
que por nuestro ministerio,
Israel te ofrecerá

Aaron prega Déu que es manifesti al seu favor i contra els seus adversaris. S'inicia la comparació d'Aaron amb St. Tomàs amb el cíngol i la puresa.

13. Cor

Sobre ese divino asiento
baja ya del firmamento
autor de ese sacerdocio supremo
Dios de Abraham

Coples: Datan i Moisès, alto i tenor

1-De este Doctor tan ilustre
con el cíngulo sagrado
premia el candor extremado
i pureza angelical
2 -Derrama en él luces puras
de tu gran sabiduría,
para que sea la guia
del pueblo en su ceguedad

Corè explica a Datan que prepara la seva venjança contra Moisès

14. Recitat**Datan, alto**

¿Porque, Corè tan triste
i tan callado?
Ya de ahí me persuado
que calmó tu furor

Corè, bajo

En este dia no es en mi,
no es señal de cobardía.
Con razón pienso, i callo
i la venganza meditando yo voy.
Tengo esperanza,
que vendrá sin tardar tiempo oportuno
De oprimir a ribal tan importuno.
Mas, ya que me es preciso haber venido
Quedaré con la plebe aquí escondido.

Datan, alto

¡Oh horror! ¡Mas, qué concierto
qué harmonia!

¡Que luz de aquella parte
el Cielo embia!

Moisès anuncia que Déu elegirà com a Gran Sacerdot el seu germà, degut a les seves virtuts personals.

15. Recitat**Moisès, tenor**

Por si mismo el Señor,
pueblo escogido,
te hará ver a quien tiene prevenido.
Allégate, Aaron,
que ya impaciente
Israel obediente
desea ofrecer votos
por tu mano
al Señor soberano,
queriendo exaltar
su nación santa
al alto sacerdocio te levanta;
el olivo, i sagrados ornamentos
serán los instrumentos
con que sean al orbe manifiestos
los favores de Dios,
tendrá en estos de todas
las virtudes el espejo,
de cuyo celestial bello complejo
es el centro, la vara, la firmeza,
tu candor, tu inocencia, tu pureza.

Es precisen les virtuts d'Aaron i s'apliquen a St. Tomàs: el cíngol, la puresa, la ciència i l'orde dominic.

16. Cor

Que bellas dádivas
i que grandeza
oy tu pureza
te mereció.

Coples: Moisès i Aaron, tenor i tiple

1,T-De lisa túnica,
toma el vestido
ser inocente
tu corazón.
Ti -No tiene ruga
con que es patente
ser inocente
tu corazón.
2,T -Ciñe ese cíngulo
blason glorioso
de tu vistoso
casto escuadrón.
Ti-Noble instrumento
que en tu limpieza
doble pureza
te vinculó.
3. T -Brillantes oniques
tu hombro esmalten
i al pueblo exalten
del gran Jacob.
Ti- Pedras que anuncian
la luz divina
de tu doctrina
contra el error
4,T -El hosen vistete,

que por empresa
verdad expresa
i perfección.

Ti- Estas dos gracias
con eminencia
te da tu ciencia
y Religión.

L'elecció divina es presenta amb el foc diví que crema no només la víctima oferta per Aaron sinó també una part dels seus adversaris i la terra s'empassa la resta.

17. Recitat tiple, alto, tenor i bajo**Aaron, tiple**

Tanto favor gran Dios
yo te agradezco
i el sacrificio ofrezco
para tu amado pueblo
en rendimiento
recíbelo Señor.
Mas ¿que portento del Cielo?
Fuego baja
i devorada la víctima
quedó sacrificada.
Claro indicio
de que grato
te he sido
i que será el orgullo
confundido.

Datan, alto

Mi Dios, ¿que es lo que veo?

Corè, bajo

Yo rabio, nada temo
i nada creo.

Moisès, tenor

¿Y si para escarmiento
el Cielo abriese
los senos de la tierra
i allí hundiese
vivos a los rebeldes?
¿Si arrojase fuego voraz,
con que los abrasase?
Conocerán entonces
que el que hablaba
por Moyses,
era Dios que le inspiraba.

Datan reconeix que Déu s'ha posat en contra seu

18. Cor**Datan, alto**

Con tan terrible amenaza,
parece que el Cielo ayrado
venza ya con un nublado
de rayos tal impiedad

Tutti

Oh si será de Dios
así el justo enojo,
con ellos se explicará,
si, y queden esos malvados
para siempre exterminados
quede Israel

Comparació de les virtuts d'Aaron amb les de St. Tomàs, i elogi de l'orde dels dominics

19. Recitat

Narrador, tenor

Aquel dia de Aaron fue mensagero,
i aurora del brillante sol de Aquino,
semejante fue en ellos el destino
de ser, contra el error
norte i lucero de la copiosa
i rica tropa
de sus virtudes la firmeza
en Aaron i Thomas
fue la pureza,
que el cíngulo en
entrabbos testifica;

i a Thomas califica
con la gloria de ser
premio i blason de una Retoria.
Aaron a su sagrada
posteridad el cíngulo traslada,
y Thomas con el suyo condecora
la angelica milicia
que le adora.
Divisa peregrina
de entrabbos la verdad fue,
i la doctrina,
con que Aaron
a su pueblo dirigia,
i a la Iglesia Thomás
dejó ilustrada,

i si alli castigada
se vio la rebeldía
aquí fue la heregía
derribada.

El càstig dels revoltats és definitiu.

20. Cor final

Nube tan negra i horrible
no es posible se levante
que a tu luz ponga menguante
que quebrante su vigor.
Más fácil a un astro fuera
quitarle el brillo en su esfera
a los rayos el relámpago
i la brillantez al sol.

Gossos al gloriós St. Narciso

Aquests goigs són els primers que es van cantar en català al s. XVIII, després d'un parèntesi de cent anys, en el qual els goigs van ser substituïts pels Villancicos d'arrel castellana. El text és el tradicional, d'origen desconegut, però molt antic, ja esmentat al s. XVII, i des d'aleshores es va utilitzar per la festa del 29 d'octubre, cantant-se el mateix text fins a inici del s. XX, quan va ser

substituït pel text actual. L'estil musical correspon a la del darrer terç del s. XVIII, barreja de l'estil belcantista d'origen napolità amb la forta influència dels autors vienesos. Es una obra amb orquestra de cambra barroca -hi manca la percussió prohibida dins dels temples- i és a un sol cor. Aquesta obra és música popular vestida amb música culta.

Narcís Sant de Déu amat
pregau a l'alta Potència
... que deslliure est Principat
de fam, guerra y pestilència

dient Missa foreu mort
a mans d'un infael maligne
vostre martiri sagrat
crida en la suprema Audiència
que deslliure ...

davant de vostre altar
se mostren unes naus belles,
usau allí pietat
mostrau aquí providència,
que deslliure ...

Coples

1. Qualsevol mal i perill
lo vostre amor atropella
per ser de Gerona fill
patró, bisbe y màrtir d'ella.
Fent- vos sant Feliu costat
tinga tal correspondència,
que deslliure ...

5. Quan vingueren los francesos
los deixareu a les fosques
en els propis llocs ofesos,
castigareu amb les mosques
miracle tant senyalat
sia de tanta excel·lència
que deslliure ...

9. Puix que gosa i te corona
l'ànima vostra de glòria
i en esta Ciutat de Gerona
vostre sant cos en memòria
recaptau-nos advocat
davant la divina Essència,
que deslliure ...

2. En Augusta en Alemanya
com apòstol foreu quist
i prest tornareu a Espanya
a morir per Jesuchrist.
De la immensa Trinitat
impetre vostra presència,
que deslliure ...

6. Vos que alçareu als leprosos
I al que en mal estat se veu
amb vostres precs amorosos
salut de la mà de Deu
feu puix ell vos ha dotat
de tan alta preheminència,
que deslliure ...

3. Molt contrari del Dimoni
foreu y lo acobardireu
de assò Afra es testimoni
i molts més que en desllurareu.
ab llur esquadró format
vingué del Cel assistència,
que deslliure ...

7. Coixos, contrets ab breus dies,
trencats presos i lisiats
de diverses malalties
Déu per vos los ha curats
suplicau al Increat
i a la seua Sapiència,
que deslliure ...

4. Martir foreu de gran sort
quan en aquest temple insigne

8. En senyal de que en la mar
obrau també maravelles,